

GAZETA POPORULUI

ABONAMENT

Pe un an 150 Lei
Pentru ofițele publice 200 .
Pentru bănci 500 .
In America 3 dolari

Gazeta iese în fiecare Joi.

Director:

OVIDIU HULEA

Adresa gazetelor noastre este:

Alba-Iulia, liceul „Titu Maiorescu”.

Prețul unui număr 3 lei.

PLUGARUL.

De fruntea ta încrețită de griji și năcazuri s'au opintit atâtea furtuni; le-ai înfruntat pe toate cu puterea ta neînfrântă și te-ai rădicat cu măreață seninătate peste vremurile ce ți-au încălțat în lanțuri suflet și viață.

Numele plugarului e cunoscut de parte, pe alte țărâni cu alți oameni și alte legi. Vitejia lui este pildă popoarelor ce știu să creadă că stăpânul gliei a rupt lanțul suferințelor aducând jertfe pământului, copil frate și părinte.

Atâta putere este în acest plugar, atâta viață și dragoste de pământ cum nu găsești la nici un popor în nici o altă țară. Cărți întregi s'au scris despre nețărmurita iubire de patrie și lege cuprinsă în sufletul plugarului, s'a scris mult despre frământările acestor copii legați de pământ, copii ai păcii și slujbași ai adevărului. Numele lui pentru cei ce am crescut la vatra încălzită cu poveștile fermecate, pare ceva sfânt și totdeauna în mijlocul durerilor lumefli ne gândim ca la scăparea din urmă la căminurile copilăriei unde întâia oară am învățat să plângem și să cunoaștem bucuria. Acolo, în lumea plugarului, acolo nădejtile noastre își caută leagăn, pentru vremuri când trudiți de greu vieții ne gândim la liniște și pace.

Noi ne închinăm acestui nume, înaintașii noștri l-au preamărit și l-au slăvit în cântece de laude. Am vrea însă ca și cei ce urcă treptele mării pornind dela o vatră de plugar, să-și aducă aminte din când în când de copilărie și să coboare în mijlocul semenilor săi cu vorbe de mângăere, fiindcă avem încă atâtea lucruri de isprăvit și atâtea dureri de vindecat.

Să facem ca între plugar și cărturar să se inchege legături mai trainice așa cum pe vremuri aceste legături ne-au ajutat să câștigăm isbândă asupra dușmanilor.

Să nu ne împăcăm numai cu slăvirea prin cuvinte frumoase, a plugarului ci prin fapte de adevăr și dreptate să-l facem să înțeleagă că trăim alături de el simțind plânsul, durerea și neajunsurile lui. Trebuie să ne apropiem

mai mult sufletește, să nu rămână între noi răceala ce înstrăinează.

Toate gândurile viitorului trebuie să le avem la fel, să talmăcim plugarului rostul și însemnătatea noastră ca biruitorii trecutului. Căci neamurile pământului ar trebui să se plece înaintea acestui nume de plugar să i-se închine lumea, fiindcă mare și neînfrântă a fost puterea lui în războaiele purtate pentru libertate.

O știu asta urmele de cenușă și scrum rămase la Mărășești și Oituz o știu ștăpânii noștri de eri și trufașii neinvinși ai lumii; Germanii, cari s'au plecat opincii și sumanului peticit.

Și-atunci să nu ajungă numai gândul și vorba ci prin înfăptuirea deplinei dreptăți să pecetluim dragostea ce ne leagă de părinții noștri plugari.

Ion Rafiu.

Răvașul săptămânii.

O sărbătoare frumoasă în feliul ei este Boboteaza așa cum se face în București. După slujba bisericească oamenii pornesc la marginea râului Dâmbovița care trece prin București, apoi un membru din Familia regală aruncă în apă o cruce. Cel care găsește această cruce capătă și daruri.

De 48 de ani incoace acelaș om a scoate și se pare pentru el tot lucrul acesta a prins farmec și nu-i vine să lipsească la vreo sărbătoare a Bobotezei.

Luni va depune Dl. Burileanu jurământul de intrare în noul D-sale post de guvernator al băncii naționale.

De câțva timp se urmează la București o mulțime de consfătuiri între partidul D-lui Averescu și cel Național-Țărănist. Ar fi vorba de o unire; până acum nimic sigur nu se știe.

Ministerul de Răsboiu a hotărât ca în timpul cât tinerii noștri își fac armata să li-se dea cât mai trainice învățături, pentru aceea se vor înființa școli noi.

Zilele trecute a sosit în capitală un călugăr dela Ierusalim. Într-o predică în biserică acest călugăr a insultat pe Patriarhul M. Cristea și a îndemnat populația la revoltă, contra celor cari au schimbat calendarul. Auzinduse de acest lucru la poliție călugărul a fost transportat la comenduire.

Nici nu știm de ce unii oameni nu înțeleg că turburările de acest fel sunt fără nici un rost și mai ales unui călugăr i-se cere să predice pacea nu rebeliune.

Noutăți.

Vrednicii plugari din Măgina ne-au cerut să le trimitem 61 de gazete în fiecare săptămână.

Cu multă bucurie am primit această scrisoare, ce ne-a făcut să credem că plugarii noștri își dau sesma de rostul mare ce îl are slova pentru lumina satelor. Să, dea Domnul ca plugarii din Măgina cu pildă lor frumoasă să trezească și în alte suflete dragostea de citit, fiindcă numai așa vom putea înțelege rostul neamului nostru, dacă știm carte.

Din Teiuș. Plugarii din Teiuș au ținut o frumoasă petrecere, cu jocuri naționale și teatru. Cu multă dibăcie tinerii de-acolo au jucat „călușerul” și „bătuta”. S'au spus apoi poezii frumoase cari au plăcut mulțimii ce abea încăpea în sală.

M. Sa Regele sănătos. După știrile din urmă M. Sa Regele nostru este aproape deplin sănătos. Darea-r Domnul să-l vedem cât mai iute în plină sănătate.

— **Nenorocire produsă de tren.** O mare nenorocire s'a întâmplat eri dimineață în stația Someș lângă Cluj. Soldatul Mihail Codor, din comuna Jab a fost călcat de trenul expres care intra în stație și i-a rețezat ambele picioare.

— **Numire.** Dl General Răscanu a fost numit comisar al guvernului în Basarabia și Bucovina.

DOINĂ.

Mamă, ieri pe'ntramurgit

Luna când a răsărit

Voe bună ți-am poftit

Pe suspinul florilor,

Pe-alergatul norilor

Și pe stele și pe lună

Și pe frunzele ce sună:

Lună dragă, flori și stele,

Mergeți spuneți mamei mele

Să m'aștepte 'n prag torcând,

C'am să viu cât mai curând,

Să m'aștepte patru luni

Tot cu post 'nchinăciuni . . .

Pân' atunci de n'oiu veni

Poate plânge și jeli,

C'am căzut și mă 'ngropară

Lâng'o tablă de săcară

Fără lumină de ceară,

Lâng'o dungă de părău

Fără lumină de său,

În țările vântului

La capu' pământului . . .

T. Murășanu.

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE.

Gânduri de anul nou.

Ne aflăm iarăș la răsăntia timpului, când îngropând un an din viața noastră, vom începe altul nou. Acest lucru nu e fără însemnătate. Dinpotrivă, gândindu-te că cu fiecare an îngropat, ți-ai scăzut din firul vieții tale pământeste, astfel începi să-ți dai seama de vremelnicia ta, făcându-ți socoteala, atât față de tine, cât și față de veșnicie.

Față de tine: cercetându-ți faptele de peste un an, și cernându-le prin sifa minții, fără părtinire, trebuie să ajungă fiecare ca **faptele cele bune și de folos să și le ia de chezășie și îndreptar pentru anul viitor**; iar cele rele trebuiesc lăpătate și îngropate odată cu anul vechiu.

Față de vecinicie: trebuie să ne fie pururea trează conștiința, să nu uităm că zilele noastre sunt măsurate, și ca talantul care ne este incredințat nouă, să-l întrebuițăm cu toată vrednicia, ca astfel să ne putem face și noi vrednici, nu numai de răsplata lumii acesteia, ci și aceleia ce va să vină.

Acum, dacă privim puțin cu luare aminte asupra frământărilor vieții, atât în țară la noi, cât și aiurea, ne isbim de o mare înfrigurare și neajunsuri. Ele se datoresc în mare parte lipsei de credință, de neîncredere în puterile noastre și-a stăpânilor noștri. Atunci în mod firesc s'a ajuns la strigătul de alarmă de azi, care ne impune: **credința sănătoasă și vie, încrederea în puterile noastre cât și în acelelora cari conduc destinele neamului.**

Adeseori frământările vieții s'au asemănat cu valurile unei mări, și cu drept cuvânt. Dupăcum, după niște valuri groasnice, vine o liniște și-o potolire binefăcătoare, tot astfel și în viață după niște înfrigurări și neajunsuri, nădăjduim într'o plăcută îndreptare a tuturor lucrurilor.

Nu trebuie să uităm, însă, un lucru, că; atunci când corabia se află în frământul valurilor, cârmaciul dibaciu n'o lasă în voia sorții, ci, adunându-și toate puterile, cearcă spre a o scăpa și a se mântui și pe sine. Tot astfel, fiecare din noi fiind cârmacii corăbiei mari a-țării noastre scumpe, ni se cere, nu tânguiri, (cari nu fac cinste unor oameni întregi) ci, efortări din partea fiecăruia pentru ajungerea la limanul dorit, care este: **fericirea țării și a noastră.**

Fără să vreau gândul mă duce la Mântuitorul când se afla pe mare împreună cu ucenicii săi, cari îngrozindu-se de furia valurilor, au strigat la Isus prin cuvintele: **„Doamne, mântuește-ne că pierim”** (Mateiu VIII, 25).

Se vede că sufletul nostru e supus adeseori încercărilor și durerii, peste cari nu putem trece decât prin trudă și jertfă, și cu cât truda și jertfa noastră e mai mare, cu atât, ne vor fi mai dulci razele de bucurii și picăturile de mângâieri.

Trăim în niște timpuri de mari prefaceri sociale. Toți oamenii cari sunt preocupați de viitorul acestei țări, doresc încheierea ei, vor turnarea în tiparuri nouă a viitorului pământului nostru scump și sfânt. Dar toate efortările nu vor însemna mult, dacă nu vom cerca ca fiecare din noi să ne îndreptăm cugetele, faptele și sufletele noastre. Acestea, însă, făcându-le, ne vom simți născuți din nou, vom fi o nouă plămădeală, după cuvântul lui I. Hristos către Nicodim **„Trebuie să vă nașteți din nou”** (Ioan III, 7).

În chipul acesta e vorba de o prefacere în bine, a întregii noastre vieți. Netăgăduit că această prefacere nu vom putea-o face prin depănarea firului vieții noastre tot ca în trecut, **ci printr'o năvalnică iubire de aproape, neam și țară, trecând peste scăderile și slăbiciunile din trecut, și unindu-ne într'o horă comună de bucurii fără margini, croindu-ne cu toți soarta de mâine a neamului nostru binecuvântat, prin hotărâri; înțelepte, harnice și bărbătești,**

Atunci vom putea zice că, odată cu

anul nou: **„Am văzut cer nou și pământ nou”** (Apocalips XXI, 1.)

Sebeș, la 29 Dec. 1920.

Ion Lăncrăjan.

Glume.

Voltaire era un mare scriitor Francez. Într'o zi vroi să plece de dimineată în oraș. S'a sculat își luă încălțămintele și văzu mirat că sunt pline de noroiu. Servitorul lui era cam leneș și nu i-lea curățit.

Își chemă servitorul și îl întreabă:

— Pentru ce nu mi-ai curățit încălțămintele?

— Pentru că peste un ceas vor fi iarăș pline de noroiu fiindcă afară plouă.

— Bine, zise Voltaire, și voi să plece. Atunci servitorul îl ajunse din urmă și îl strigă:

— Domnule, lăsați-mi cheile de pe cămară! N'am mâncat nimic și sunt foarte flămând!

Stăpânul i-a răspuns:

— La ce să mai mânci? Dacă încălțămintele mele peste un ceas vor fi iarăș noroite, atunci sigur, tu chear de mânci acum; peste un ceas vei fi iarăș flămând.

(Din frantuzește)

Ștefan cel Mare.

Cel mai mare domnitor al Moldovei a fost Ștefan cel Mare. **„Om prea înțelept, vrednic de multă laudă, iubit mult de supușii săi, îndurător și drept, mult apărător și generos”,** așa scrie despre dânsul medicul său Matei Muriano. Iar papa Sixtus IV scria: **„Toate gurile te numesc și toți într'un gând prea mult, te laudă”.**

Ștefan cel Mare a purtat, după cum iusuși spuneă, **„36 de războaie, în 34 ani învins și două am pierdut”.** A avut războaie cu Polonii, Tătarii, Ungurii și cele mai multe cu Turcii. Pentru învingerile sale strălucite asupra Turcilor, îl numea papa dela Roma „luptător al lui Hristos”.

După fiecare biruință, Ștefan cel Mare zidiă, drept mulțumită lui Dumnezeu, câte-o mănăstire. În timp de pace el se îngrijea, ca un părinte, de bunăstarea poporului, căruia îi făcea dreptate.

Osămintele lui au fost îngropate la mănăstirea din Bucovina. La anul 1775 Bucovina însă a fost răpită din partea Austriei și astfel și osămintele lui Ștefan cel Mare odihneau în pământ în străinat.

Prin unirea Bucovinei cu România mormântul lui Ștefan cel Mare a ajuns din nou să fie un loc sfânt la care să se poată închina toți Români.

Ștefan cel Mare este gloria neamului nostru, pentru că în vremea în care toate popoarele din Balcani erau robite de Turci, el nu numai că i-a putut învinge, dar Moldova, sub stăpânirea lui, a avut cele mai întinse hotare.

Spital nou în Alba-Iulia.

Demult se simtea lipsa unui spital modern în orașul Alba-Iulia. Spitalul actual — un azil de iarnă pentru bătrânii și ologii, cari nu-și pot găsi altundeva un adăpost mai potrivit — a rămas botezat așa: „spitalul orașului”, deoarece înainte cu 80 de ani, când un bătrân medic orașenesc a testat orașului cea clădire

cu acea menire, poate că avea înfățișare spital, și poate că a și servit, după obiceiurile de atunci, scopul pentru care acelaș gâtor medic a făcut cea frumoasă jertfă.

Astăzi, după concepțiile de azi ale cinei, și după pretențiile publicului cu frumusețe de educație de igienă socială, — cea nu este iertat să se mai numească: „spital”.

Înțelegând noi, că pentru populația noastră din această importantă regiune acest centru, natural al județului, trebuie aducă sacrificiul, pe care în mod firesc trebuia să-l facă dominația trecută, — în bugetul anului 1922 am reușit să înscriem suma de un milion și jumătate Lei în statului, pentru înființarea unui spital modern în orașul Alba-Iulia. Spiritul îngust de vechi nic zgârcit al ministrului de finanțe, care succedat la executarea aceluși buget, cu sătură funcstă a șters peste acest început înviorătoare refacere, și județul, — în oricărui, sprijin, — până azi nu s-a mântuit gândi la realizarea acestui plan corosiv de oameni cu bune intențiuni.

Acum de curând sa pornit din nou un plan pentru înființarea unui spital modern în orașul Alba-Iulia. S-a asigurat teren pentru acest scop. Prin spiritul adânc înțeles al actualului prefect al județului, domnul Ion Cușuta, s-a obținut înscrierea în bugetul județului a unei sume de două milioane și jumătate Lei pentru înființarea unui nou spital județan în orașul Alba-Iulia. Prin demersuri făcute la Ministerul Sănătății, s-a asigurat pentru noul spital județan, înscrierea în bugetul statului a unei sume de trei milioane.

Cu acest început, credem noi să, pe temelie unui nou spital în orașul Alba-Iulia, pentruca bolnavii, cari până acum trebuiau peregrineze la Sebeș, Sighișoara, etc., să poată găsi la caz de nevoie aci acasă remedii tuturor durerilor.

Credem să înființăm un spital cu loane separate pentru fiecare secție de boală, construind pe rând, din sumele pe cari vom reuși să le înscriem în fiecare an în buget, câte unul sau două paviloane pe fiecare secție.

Noi, increzători în puterile noastre, uziți de intențiile cele mai curate de a da alinare tuturor solicitatorilor, a acelor bolnavi mari, cari dau astăzi aglomerația contingentului de bolnavi dela spitalele din Sebeș și Sighișoara, și siguri de concursul forurilor noastre, credem să putem vedea în curând făptuit unul dintre idealurile cetățenilor acestui oraș.

Alba-Iulia, la 20 Dec. 1926.

Mitropolitul Sava Brancovici și Ungurii.

O mare serbare se dădea atunci în orașul stelul dela Blaj.

În vremea când Sava Brancovici mitropolit încă nu ajunsese castelul în Moldova Românilor. Ungurii vroind să-și bată joc de mitropolitul Românilor îl chemară și pe data sărbătoare. Mitropolitul a venit și s'a așezat alături cu Ungurii la masa împodobită cu felii de bucate. Când să se înceapă ospățul câțiva Unguri, au adus mitropolitului un câine, i-l au așezat înaintea și i-au zis să batjocură:

— Excelență botează-l!

Mitropolitul nu s'a rușinat de îndrăstăniș Ungurilor ci a luat o ridiche și a înbucănat-o câinelui să mănânce. Câinele nu s'a atins ea. Atunci a luat de pe masă o bucată de carne a întins-o câinelui și acesta îndrăstăniș înghițit-o.

— Vedeți Domnilor — zise mitropolitul — cei de legea mea mănâncă ridichi și cei de legea voastră mănâncă numai carne; luați-l și-l botezați că-i de legea Domniei Voastre!

Unguri se priviră rușinați și mirați de istețimea mitropolitului.

Floarea Munților.

— Povestire de Ion Rațiu. —
III.

Iancu desfăcu scrisorile și citindu-le pe fața lui se așternu un nor ușor de îngrijorare. Ungurii îl chemau la întâlnirea de pace pentru Dumineca, a treia zi, fără arme și fără ostire...

— Să fie adevărat se gândi Iancu? Ungurii cu gânduri de pace? Dar, orice ar fi voiu merge, voiu arăta că și singur fiind nu mă tem.

Adunarea de pace între Români și Unguri trebuia să se țină în Abrud și avea să vină lume din toate părțile țării... Era în ajunul adunării, Sâmbătă seara. Iancu și-a adunat ostirea și le vorbi ostașilor:

— Măine în zori vom pleca. Nu vom merge mult împreună, fiindcă la Adunarea de pace eu va trebui să merg singur și fără arme.

Așa vreau Ungurii, pentru pace...

A doua zi înainte de răsăritul soarelui, două lagăre s'au așezat pe coastele dela apus și un alt lagăr a luat drumul ce urcă stâncile dinspre răsărit. Iancu singur și fără a avea vre'o armă cu el, se îndreptă spre Abrud, călărind pe-un cal alb ca zăpada munților...

V.

În oraș se făceau pregătiri mari... Iancu trebuia să fie bine primit, ca un adevărat comandant, ca așa să nu bănuiască nimic din mișelia Ungurilor.

În mijlocul orașului se înălța o clădire frumoasă, cu scări de piatră în față, cu ferestre mari și cu pereții ciopliti în fel de chipuri...

Aici se ținea adunarea și casa era păzită de ostași încinși cu săbii lungi, cu cizme până din sus de genunchi, îmbrăcați în haine de culoarea ceriului. Într'o încăpere de sus până în zori de zi se adunară căpeteniile Ungurilor la sfat...

Se hotărâră să-l primească frumos, cu mare pompă pe Iancu, apoi ajuns odată între ei să sfârșească ușor cu viața lui. Au fost numiți chear oamenii ce aveau să sară asupra lui Iancu. Ostașilor li-s'a dat poruncă de-a nu îngădui trecerea nimănui peste pragul casei...

Când toate fură pregătite căpeteniile Ungurilor eșiră în fața clădirii asteptând să sosească regele Munților. Soarele eșea de sub vârful unei stânci și arunca săgeți scânteietoare, când sosi un călăreț cu calul în spume; opri apoi calul și le spuse:

— Iancu a intrat în oraș.

Zvonul se răspândi repede.. În curând ulițele gemeau de mulțimea ce vroia să vadă pe neînvingutul erou, Ostile ungurești se înșiră în două rânduri lungi iar căpeteniile se așezară în față după rangul ce-l avea fiecare.. Când Iancu se opri în fața ostașilor, cu chipul lui de rege adevărat, un murmur de uimire trecu prin mulțime. Ostașii isbucniră într'un strigăt puternic: Să trăiască! căpeteniile se descoperiră, când Iancu veni și se opri în fața lor vorbindu-le:

— Am venit pentru pace. Înainte să știți vreau libertate pentru neamul meu!

Căpeteniile îl priviră mirați de curajul acestui om care venise între ei singur și fără vre'un ajutor. Întrără înăuntru, Iancu înainte, apoi căpeteniile. Într'o încăpere largă, era așternută o masă cu covoare verzi și în capul mesei un steag de pânză albă, pe care Ungurii au înscris cuvintele: „Pentru Pace”.

La poarta intrării ostașii păzeau porunca mai marilor cu sfîntenie. Nu putea să intre nimeni și din cei ce erau înăuntru nu putea părăsi nimenea Adunarea.

Cam o jumătate de ceas să fi trecut de când căpeteniile intrară la sfat, când prin mulțime, își face loc cătră intrarea clădirii, o copilă cu fața tânără, cu trupul îmbrăcat numai în zdrențe, cu părul ciufulit și purtând în mână o straiță peticită. Era o cerșitoare.. Trecu prin mulțime și s'a apropiat de ușa păzită de ostași.

— Lăsați-mă să trec, îngână ea, sunt o biată cerșitoare și cum aici sunt atâția oameni

bogați, imi câștig și eu ceva, pentru o haină, o coajă de pâine.

— Nu se poate! vorbi ostașul, avem poruncă...

— Fie-vă milă de mine. N'am pe nimenea în lume, sunt flămândă și fără adăpost, fie-vă milă.

— Dar bine, dacă avem poruncă, cum crezi să te lăsăm?

— Porunca s'a dat pentru alții, dar o cerșitoare nenorocită... Fie-vă milă.. mă sting de foame și cerșitoarea plângea cu lacrimi... Ostașii se înduioșară, aveau poate suflet bun, se priviră, apoi făcură semn cerșitoarei să treacă..

Ajunsă în gangul clădirii, cerșitoarea își șterse lacrimile și'n ochii ei vedeai înțelepciune și gânduri mari, dacă n'ar fi fost îmbrăcată cu zdrențele ce abea se țineau pe ea, n'ai fi îndrăsnit să spui că-i cerșitoare..

A intrat într'o sală unde se auzeau vorbe așcutite și văzu în jurul mesei atâta lume aleasă, atâta bogăție, privi în toate părțile până zări în fruntea mesei pe Iancu. Pe el îl căuta. În suflet îi trecu o rază de nădejde.. Pășii cu sfială și își începu cântecul de nenorocită:

— Fie-vă milă... n'am mâncat... fără adăpost... și-și întindea mâna ce dacă o priveai bine nu părea să fie de cerșitoare... Și curgeau banii de argint din pungile căpeteniilor... Cerșitoarea acum se apropie de Iancu... Inima-i bătea mai tare, pieptul i-se ufla și'n ochi îi străluceau două lacrimi. Se opri în fața lui... Iancu scoase un ban de argint, în același timp cerșitoarea s'a apropiat mai mult de el și l'a călcat încet pe picior;

Iancu o privi în ochi, atunci cerșitoarea îi făcu semn, spunându-i din ochi s'o însoțească... Iancu pâlă puțin... Și-a revenit apoi; căuta cu ochii cerșitoarea de mai'nainte n'o mai găsi. Mai stătu puțin apoi s'a rădicat și a spus răsând Ungurilor:

— Es puțin, îndată mă întorc.

Și repede părăsi închăperea sfatului îndreptându-se spre eșire. Ostașii crezură că sfatul a luat sfârșit și se dădură în lături.

Iancu trecu prin mulțime, ocoli zidurile din stângă, apucă pe-o uliță scundă și intră în curtea unui han, unde și-a adăpostit calul. Încălecă repede și nu mai eși în drum ci trecu gardurile câtorva grădini ce dădeau afară din oraș... Când fu pe drumul ce ducea la locurile unde era așezată ostirea lui se opri, din urmă cine-va îl striga.

Iancu privi mirat. Nu-i venea să creadă, era cerșitoarea. O așteptă și când fu aproape o recunoscu.. Era Ileana sora lui Vlăduț, furată de Ungurul de lângă Abrud..

O strânse la pieptul lui și o sărută cu căldură pe frunte.

— Tu mi-ai scăpat viața, Ileană.

— Trebuia să fac așa Iancule...

— Și cum ai știut că eram în primejdie?

— Cu o zi înainte sevorbea în casa Ungurului de Adunare și de moartea ta și așa când totul fu pregătit nu știam ce așa face să te scap. Mi-a venit apoi uu gând... Mai departe cunoști povestea..

— Odată mama ta și-acum tu m'ai scăpat.

— Mama? cum? trăește încă? ce face?

— Da trăește și te așteaptă... I-am spus când am plecat că te vom găsi.

— Și când ai vorbit cu ea?

— Înainte, o e mult de-atunci, când am scăpat din închisoare, prin mama ta.. sărmana ce bucurie când va afla că Ileana ei să reîntoarce.

— Nu, nu mai plec Iancule, vom aduce și pe mama aici în munți.. Eu voiu lupta de-aici încolo alături de tine...

Iancu a privi cu milă și dragoste, o luă apoi și-o așeză lângă el pe cal și plecară, în legările unde era așteptat cu îngrijorare.

A doua zi porni vijelia răsunării; cântecul morții în chiote de furtună îndărjea bătaia, brăzdând cu sânge pământul; Ungurii învinși își plecară steagul, părăsind rușinați și amărâți morții și răniții ce în chinuri grele le cereau încă sprijin.

Ion Rațiu.

ȘTIRI

— **Bandiții din Milano (Italia).** La 14 Noemvrie anul trecut niște spărgători au omorât pe stăpânul unei prăvălie de aurării, fiindcă i-a prins pe când furau. Trei zile în urmă într'o crismă aceeași bandiți au omorât doi inspectori de poliție cari au venit să-i aresteze. În urmă când au încercat să treacă peste graniță au mai omorât pe un slujbași și doi soldați. Acum s'au pornit trupe întregi pentru prinderea lor.

— **Omorul din Bogați.** Ion Anghelache și fratele său Vasile din Bogați pe când se inapoiau dela cărciumă s'au luat la ceartă. Acasă Ion a scos dela brâu un cutit și l-a înfipt în spatele fratelui său, apoi a intrat în casă, a luat o pușcă și a descarcat-o în pieptul său.

— **Un slujbaș omoară pe un student.** În strada Sfinții Voevozi din București judecătorul Atanase Cristu a împușcat pe un student. Se spune că ar fi vrut să-l omoare pentru niște legături de dragoste ce erau între student și o nepoată de-a judecătorului.

— **Vorbirea Dlui Moldovan.** Dl Senator Moldovan a ținut Duminecă o frumoasă cuvântare la Casina din Aiud. Intre altele a spus: „Preoții nu trebuie să-și stropească odăjdiile cu noroiul politiceii zilnice”.

— **Un lucrător din Timișoara,** a cărui soție a stat bolnavă 8 ani de zile, de mai multe ori a încercat să-și omoare tovarășa și n'a reușit. Acum după anul nou s'a închis cu nevastă-sa în casă, după ce s'au hotărât să moară împreună de foame. Au fost descoperiți de vecini și atunci lucrătorul s'a spânzurat.

— **Omorât fără voce.** Tânărul N. Pop, elev în cl. IV.-a la liceul din Salonta se juca cu o armă de vânătoare. Deodată fără să vrea, arma s'a descărcat în pieptul fratelui său și acesta a murit pe loc. N. Pop atunci a vrut să se omoare cu aceeași armă, a fost însă oprit la timp.

— **De Știut.** În Budapesta anul trecut au fost peste 3000 încercări de sinucideri.

— În limba română avem peste 18 mii de cuvinte dintre cari cele mai multe sunt de obârșie latină.

— **Petrecere.** În seara zilei de Anul nou tinerimea comunei Cricău au aranjat o frumoasă producție teatrală, cu o reușită bună. Conducerea a avut-o D-l Flaviu Anghel. S'a jucat piesa „Dușmanii” unde s'au distins, Florian Comaniciu, Florian Muntean, Rus Stefan, Preja Maria și Ion Nemeș.

— **Sinuciderea unei surori de caritate.** Eri s'a sinucis în Cluj sora de caritate Ana Ungar în etate de 29 ani. Sinucisa a lăsat o epistolă prin care arată cum dorește să fie înmormântată. Tânără femeie s'a sinucis din cauza că zilele trecute a murit buna ei prietenă Tereza Cotici.

— **Crima unui jandarm.** Șeful postului de jandarmi plutonierul Pârveu Ioan din comuna Gonora, fiind beat a intrat în ziua de 2 Ianuarie în mijlocul horei și a lovit cu patul armei pe Ion Dicu, Constantin Buză și Gh. Sandu. A doua zi de dimineață Sandu a încetat din viață. Jandarmul a fost prins de poliție.

— **Din Elveția.** În republica Elveției, pentru anul 1927 a fost ales președinte un foarte înțelept om, care a lucrat mult pentru binele țării sale.

— **Un bou răstoarnă un tren.** Lângă Alba-Iulia un tren s'a răsturnat fiindcă în calea lui s'a așezat un bou venit de cine știe unde. Mașina a căzut în sanț și mecanicii sunt răniți.

Redactor responsabil:
ION RAȚIU

Citiți și
Răspândiți

GAZETA POPORULUI

No. 415/1926.

Publicație de licitație.

Subsemnatul portarel aduc la cunoștință publică, că în urma decisului Nr. G. 3040/1926 al judecătoriei de Ocol Aiud în favorul lui Lazar Fenichel repr. prin Dr. A. Szabó avocat din Aiud pentru suma Lei 6065 capital, 12% interese din 14 Decembrie 1925 și pentru spese în 1412 Lei deja statorite și cele ce vor mai surveni se defige termen spre efectuarea licitației pe ziua 18 Ianuarie 1927 ora 14 d. m. în Aiud pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele secestrate și anume: 1 mașină de cusut, mobilă, 1 gramafon prețuite în 13000 Lei. Alba-Iulia la 7 Dec. 1926.

ss. C. Marinescu portarel

No. 755/1926.

Publicație de licitație.

Subsemnatul portarel aduc la cunoștință publică, că în urma decisului No. 3054/1926 al judecătoriei de Ocol Aiud în favorul lui firma „Perfect” din Arad repr. prin Dr. A. Szabó avocat din Aiud pentru suma Lei 2505 și pentru spese în 4068 Lei deja statorite și cele ce vor mai surveni se defige termen spre efectuarea licitației pe ziua 18 Ianuarie 1927 ora 12 a. m. în Aiud pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele secestrate și anume: 232 Kgr. bonboane diferite, 169 cutii de tablă albă prețuite în 12780 Lei.

Alba-Iulia, la 7 Dec. 1926. ss. C. Marinescu portarel.

No. G. 6187/1926.

Publicație de licitație.

Subsemnatul esmis jud. aduc la cunoștință publică, că în urma decisului No. G. 6187/1926 al judecătoriei mixtă Aiud în favorul lui Kristea Gerasim repr. prin Dr. Szabó Francisc avocat din Aiud pentru suma Lei 24000 capital și acc. se defige termen spre efectuarea licitației pe ziua de 19 Ianuarie 1927 ora 4 d. m. în Pașada pe când și unde se vor vinde prin licitație obiectele secestrate și anume: mobile prețuite în 20000 Lei.

Aiud, la 31 Dec. 1926. M. Izsáky esmis jud.

No. 5435/1926.

Publicație de licitație.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin această publică, că în baza deciziei No. G. 5435/1926 a judecătoriei Aiud, în favorul următorului Rad Todor repr. prin avocatul Dr. Francisc Szabó din Aiud pentru încasarea pretenziunii de 85 Lei și acc. s'a fixat termen de licitație pe ziua de 22 Ianuarie 1927 ora 1 p. m. la fața locului în Geomal la locuința următorului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 grajd și 1 porc în valoare de 3000 Lei, în caz de lipsă și sub prețul de estimare.

Aiud, la 14 Dec. 1926. M. Izsáky esmis jud.

No. 5275/1926.

Publicație de licitație.

Subsemnatul esmis judecătoresc prin această publică, că în baza deciziei No. G. 5275/1926 a judecătoriei Aiud, în favorul următorului Dr. Francisc Szabó Aiud pentru încasarea pretenziunii de 465 Lei și acc. s'a fixat termen de licitație pe ziua de 19 Ianuarie 1927 ora 2 p. m. la fața locului în Lopadea Veche la locuința următorului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară porc, fân, coteți etc. în valoare de 5000 Lei, în caz de lipsă și sub prețul de estimare.

Aiud, la 14 Dec. 1926. M. Izsáky esmis jud.

Cunoașteți cea mai eficientă mașină de scris din lume? Dacă nu, veniți până la prăvălia

WIEDER

ori dacă stați în Provincie trimiteți o scrisoare și veți primi prospectul gratuit. Tot aici se găsesc toate obiectele de electricitate, ca fier de călcat, samovare, aranjări de sonerii etc. Aici se află și piese pentru Radio, cu prețuri reduse

ADOLF WIEDER mecanic

Aiud, Str. Avram Iancu 49.

CINEMA „PRINCIPELE CAROL”

PROGRAM:

Joi, la 13 Ianuarie

Faimosa operetă a lui **FRANCISC LEHAR****Văduvă veselă**

Operetă cinematogr. în 10 acte.

In rolul principal:

MAE MURRAY, JOHN GILBERT.

Cu prețuri prop. urcate.

Spectacolele la orele 5, 7 și 9.

Sâmbătă și Duminică, la 15 și 16 Ian.

NANADupă romanul lui **EMIL ZOLA.**

Spect. Sâmb. la 9, Dumin. la orele 5, 7 și 9.

La măcelăria

Ștefan Incze

din Aiud, Piața Regele Ferdinand No. 19.

Se capătă zilnic cea mai bună calitate de carne de vită, de vițel, de porc, unsoare topită, slănină afumată și proaspătă de topit. Mezeluri proaspete și bune se capătă

întotdeauna, cu prețurile cele mai reduse.

Cercetați și vă convingeți!

Cine vrea haine frumoase, elegante și moderne, atât civile cât și militare, nu le poate procura decât la **croitoria modernă** alui

Alexandru Vălean

Aiud, P. Reg. Ferd. No. 15. (lângă podul prefecturii).

Aici se lucrează după ultima modă franceză și engleză și cu prețurile cele mai moderate.

Se pregătesc și chipiuri pentru elevi.

Cercetați și vă convingeți!Funcționari și Elevi la ori ce comandă au reducere de **20%**.**„ROMÂNUL”**

Insoțire generală, economică, industrială și comercială S. P. A.

AIUD.

Izvorul cel mai eficient de cumpărare, unde aflați: coloniale, rom, vin, și, tot felul de beuturi. Petroleu de lampă, ulei de uns, ulei de zilindru, tava-tă și benzină pentru mașini de imblătit etc.

Piatră vântată 98—99% și rafie de legat vie.

LIBRĂRIE, asortată cu tot soiul de hârtie, cărți rechizite de școală și de birou.

Români, cumpărați numai dela „Românul”!**SCHOPPELT și BAUER**

fierărie

Telefon 61. AIUD. Telefon 61.

Furnizează toate categoriile de tînichea, fier, precum și diferite scule mecanice, tâmplărie, arme de vînat, car-tuse revolvere, bricege, briciuri, patine pentru iarnă, skiuri, sănii pentru copii etc. etc.

ROMÂNII! Sprijiniți industria românească!

Comandați numai la

PETRU CRIȘAN

mecanic

Str. Unirii No. 2. AIUD. Str. Unirii No. 2.

Execută prompt și eficient în atelierul său propriu, orice reparații de mașini de treierat (imblătit), mașini de cusut, biciclete și alte obiecte tehnice. Face din nou și reparaază cuptoare din fier, pluguri și alte lucrări mecanice la edificii.

Români!

Faceți reclamă în „GAZETA POPORULUI” care se citește în satele a lor trei județe.

„COOPERATIVA ÎNVĂȚĂTORILOR”**AIUD.**

Secția de librărie: Cea mai bine asortată cu toate rechizitele de școală, articole de birou și cărți literare.

Cele mai potrivite și folositoare daruri pentru Crăciun:

cărți cu ilustrații și literatură pentru copii, garniture de scris, tocuri rezervoare cu penițe de aur, serviete de piele, hârtie de corespondențe în cutii luxoase, albume de poezii și ilustrate, note muzicale.

Violine dela Lei 450 până la Lei 5000.